

Saa, men vi have jo en Kommission. Det er jo næsten det Svar, man altid faar, naar man paataaler noget — enten er der en Kommission, eller ogsaa skulle vi til at nedlætte en Kommission om det. Og her er der jo nok, saa vidt jeg ved, en Kommission, der blev nedjat for 4 Aar siden. Det kunde være rart at faa at vide, om denne Kommission er til endnu, om den lever endnu, om den bestiller noget, om vi ikke snart kunne se et Resultat af den, om vi ikke snart kunne faa en Ende paa de elendige Ketsforhold, hvorunder vi lide her i Landet.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende § 21, altsaa Kultusministeriets Budget. Som sædvanlig er der paa dette Budget ogsaa i Aar en Mængde Bevillinger til Kirker. Og blandt de Kirker, som foreslaas bygget, er der særlig en Bevilling, jeg har lagt Mærke til, og det er en Bevilling her til Kjøbenhavn, hvor der foreslaas et Beløb af 240,000 Kr. fordelt paa 10 Aar, altsaa i Aar 24,000 Kr., og Grunden til, at dette forlanges, er, som der skrives i Anmærkningerne, den, at der her i Kjøbenhavn skulde være Kirkenød. Nu er det jo saaledes, at det store Sogn, Johannes Sogn, ved en kongelig Resolution er blevet delt i 2 Sogne, og da det saa først var blevet delt, og der var kommet to Sogne ud af et, skulde der selvfølgelig bygges en ny Kirke i det Sogn, hvor den gamle Sognkirke ikke laa; her siger man, skulde der her ske Kirkenød. Jeg skal her tillade mig at oplyse, at denne Kirke skulde ligge paa et af de to Torve paa Torvepladsen mellem Frederiksborggade og Ahlfeldtsgade. Naar man nu tænker sig Kirken som Centrum i en Cirkel med en Radius paa 1000 Mten, og trækker en Cirkel rundt der, vil man indensfor denne Cirkel imidlertid finde ikke mindre end 8 Kirker. Der ligger nemlig Friue Kirke, Trinitatis Kirke, St. Petri Kirke, Bethesda, Kommunehospitalets Kirke og Kirkerne i Nansensgade, Gyldenløvesgade og Gøttersgade. Nu vil man maaske sige, at disse 8 Kirker ere ikke Statskirker allesammen, og det er ganske rigtigt. Men det er dog offentlige Kirker, Guds Ord prædikes i alle disse Kirker, og enhver kan gaa ind og høre det. Men at sige, at der paa en Blet af 18 Tdr. Land, hvor der ligger 8 Kirker, skulde her ske Kirkenød, og at det derfor skulde være nødvendigt der at opføre en Kirke, som med Grund og Bygning skulde koste 7—800,000 Kr., det kan jeg ikke forstaa. Jeg kan derfor ikke anse det for nødvendigt, at Tinget gaar ind paa den Bevilling, der her er foreslaet af den højtærede Minister. Der er en anden Sag, der staar noget i Forbin-

delse med denne saakaldte Kirkenød her i Kjøbenhavn, som jeg gerne samtidig vilde omtale, og det er, at Ministeren sidste Aar — jeg tror det var sidste Bededag — har bifaldet, at der i alle Landets Kirker skulde tiggess ind til Kirker her i Kjøbenhavn, at Præsten eller Degnen, eller hvem det nu var, skulde gaa omkring med Bøssen og tigge ind. Jeg læste den Gang, da denne Kollekt gik rundt i alle Kirker, Udtalelser derom i Provinsblade, og jeg vil sige, at de vare rigtignok alt andet end til Gavn for denne Indsamling. Det var overordentlig stærke Protester mod, at man saaledes skulde tigge sammen til Kjøbenhavns Kommune, at Kjøbenhavn, der er den rigeste Kommune i Landet, ikke skammede sig ved at tigge ude omkring i de fattige Sogne. Skulle vi afhjælpe deres Kirkenød i Kjøbenhavn? Vi have jo nok at gøre her ude med at betale vore egne Udgifter til Tiende og Præstelønning, men at ofre Penge til Kjøbenhavn, det ville vi bestemt fragaade. Og jeg maa sige, jeg kan ikke andet end give disse Folk Medhold og indrømme, at det er rigtigt, hvad de sige. Jeg tror ogsaa, at som Borger i Kjøbenhavn har man Ret til at protestere derimod. Det er noget kedeligt, naar man tilhører Kjøbenhavns Kommune, at se, at der i alle Landets Sogne skal tiggess til Kjøbenhavns Kommune. Vi ere ikke saa fattige her, at vi jo nok kunne bygge de Kirker, vi trænge til. Og hvis der skal gøres noget — det er jo muligt, at det er nødvendigt at gøre noget — vil jeg sige, at der trænges slet ikke til et Sted at prædike i, men til et Arbejdslokale, hvor Præsterne kunne døbe Børnene og foretage Brudevielser og den Slags Ting. Det kan man bygge, uden at man behøver at anvende 7—800,000 Kr. for at skaffe et saadant Lokale til Beje, Arbejdslokale, hvor Præsterne kunne foretage det Arbejde, der hører med til deres Gerning. — Jeg vil med det samme, jeg er ved dette Budget, gerne tillade mig at stille en Forespørgsel til den højtærede Kultusminister, og det er vedrørende Bevillingen til Folkehøjskolerne. Det stod omtalt i Foraaret i Bladene, at ude omkring i Landet havde Skoleraadet spurgt, om man skulde give Understøttelse deraf til Haandværkere, og at Ministeren saa skulde have sagt, at han fandt ingen Grund til at give Understøttelse til disse Haandværkere, hvis det var anden Gang de søgte, hvis de kom gentagne Gange for at søge Understøttelse til Ophold paa en Højskole. Det forekommer mig, at det er en mærkelig Stilling, og det er i ethvert Tilfælde et Standpunkt, der strider imod, hvad andre Kultusministre have gjort tidligere. Jeg skal særlig tillade